

ESQUERRES

REDACCIÓ:
Martirs de Jaca, 9
SUBSCRIPCIÓ:
1'75 pts. trimestre
ANUNCIS: Preus con-
vencionals, segons ta-
many i número d'in-
sercions.

ANY III - NÚMERO 92

OLOI, 21 DE MARÇ DEL 1936

PREU 15 cèntims.

Abaix els traïdors!

per J. FÀBREGA

Per poca atenció que hom posi en el desenvolupament de la política espanyola des de força temps, des de mesos abans ja de les glorioses jornades d'aquell 6 d'octubre, hi descobrirà sempre les mateixes traces: les pròpies de la superba aristocràcia espanyola, del braç de la caverna per un cantó i per l'altre del dels militars de casta, que oblidant el deure sagrat de l'Exèrcit es converteixen en servidors d'uns ideals que res tenen a veure amb l'únic i exclusiu que els pertoca defensar, que és el de defensar la Pàtria fins a vessar l'última gota de sang. I naturalment que aquests elements tan identificats en ells mateixos i en ideals a perseguir, de sòlida preparació cooperant, que tantes victòries havien aconseguit en els ominosos temps de la detestable monarquia eixorca i despreciable, són temibles i potents no per la seva intel·ligència ni habilitat política, sinó per la seva audàcia acompanyada de tota falta d'honorabilitat i amb un egoisme tan ferm que els porta a cometre tota mena d'actes per vils que siguin. Cees sí que ho són; però sort n'hi ha. Ni s'han adonat que aquelles eleccions del 14 d'Abril foragitaren un rei de mala memòria per a donar pas al règim republicà, de procediments polítics del tot distints als antics procediments caciquils, odiats per tot ciutadà honrat. I durant el bienni negre han obrat amb tant d'entusiasme i amb tanta fe, han posat tal enginy en llur treball que, no hi ha dubte, la República ha perillat. Ha perillat i hauria caigut si ells, no tan miserables en la repressió d'Astúries i Catalunya, ni tan faltats d'escrúpol en el compliment de la Constitució, haguessin tingut tan sols una engruna de visió de la realitat social actual, espanyola i estrangera. Aquesta segona república en temps de la primera, i no tindriem república. La victòria d'aquesta segona república és dels grans nuclis urbans on la cultura i el bon sentit de l'obrer i la classe mitja està per damunt de les urpes del cacic i lluny de la ignorància acompanyada de la misèria dels pobles rurals, feudes dels grans terratinents i explotadors industrials. No cal oblidar el fet i, n'estem segurs, els homes rectors actuals d'Espanya i de Catalunya, no l'oblidaran.

* * *

Cal un anàlisi acurat i després l'aplicació urgent i seriosa del remei. No és possible la repetició d'un 6 d'octubre, Un va i ve de dretes i esquerres seria fatal per la república i pel poble que la vol. S'imposen les sancions. Caigui qui caigui; però que paguin els traïdors al règim. No volem venjança, però sí justícia severa. Que els perjurs siguin jutjats, que ho siguin els assassins i els falsos acusadors i els delators i els estraperlistes. Que els empleats boicotejadors del règim siguin el que han d'ésser o deixin d'ésser empleats d'un règim que odien. Que en unes noves eleccions el poble es vegi lliure de totes les vileses, coaccions i amenaces de que se l'ha fet víctima en aquestes suara celebrades. Cal depurar i posar les coses al seu lloc. Que un secretari d'un poble no pugui mai més senyalar les paperetes d'uns ciutadans i amenaçar amb el llançament si no surt de l'urna la papereta marcada. Que els fabricants no puguin dir als seus treballadors que no se'ls admetrà el dilluns al treball si no van a votar per a ells. Que uns empleats municipals no puguin altra vegada acusar als propis Consellers, dignes republicans, i fer-los empresonar. Que un tinent de la G. C. no pugui amenaçar, impunement, amb la pistola, un fill que pretenia sostreure el seu pare de les urpes del cacic que el portava a votar contra la seva voluntat.

El poble vol llibertat, i l'ha d'alcançar, sigui com sigui. Precisa aniquilar, amb justícia, els seus esclavitzadors. Tota norma que tendeixi a aquest fi, serà un bé per la República, i ai d'ella i ai de nosaltres, republicans, si no anem urgentment a complimentar aquesta necessitat.

No pot repetir-se la prova; ha estat massa dura.

Abaix els traïdors! Visca la República!

Sol·licitud

Els sota signats, President i Secretari del Centre Obrer d'aquesta ciutat, en nom de la Junta Directiva del mateix, a la V. S. exposen:

Que el primer Ajuntament olotí de la República va iniciar el projecte de construcció d'una escola graduada al barri de Sant Miquel, el qual projecte quedà de fet abandonat per les dretes durant la seva etapa de govern de la Ciutat, totjust ara finida.

Les raons que aconsellaven en 1932 la creació del Grup Escolar esmentat subsisteixen avui totes accentuades encara; és la primera la insuficiència del nombre actual d'escoles per atendre tota la població escolar olotina. Una altra raó ben poderosa es troba en el fet d'ésser emplaçat l'actual edifici docent en un extrem forà de la població, allunyat precisament de les barriades obreres més populoses, que són les que més contingent d'alumnes donen a les escoles de l'Estat. Hi ha encara, la possibilitat de resoldre amb la dita creació en projecte el problema de la instrucció primària dels infants del Pla de Baix, avui defectuosament atesa amb l'escola mixta de La Canya.

Per totes aquestes raons, i atès que el propòsit de l'actual Ministre d'Instrucció Pública és intensificar considerablement la creació d'Escoles, la Junta Directiva del Centre Obrer té l'honor de demanar a l'Ajuntament que tan dignament presidiu, que sigui rehabilitat el projecte de creació d'una Escola Graduada al barri de Sant Miquel, prenent com a base inicial l'esmentat projecte sens perjudici d'adaptar-lo a les necessitats dels moments actuals i que es doni al mateix la tramitació més ràpida possible a fi de convertir-lo aviat en realitat.

Visqueu molts anys.

Olot, 17 de març de 1936.

El President, P. Ortiz.—El Secretari, J. Carbona.

El dia 17 de març amb reunió de Junta s'acorda consti amb acta aquesta Sol·licitud cursada el dia d'avui a l'Excm. Ajuntament pel seu curs reglamentari.